

[Kai Moltke.]

og eventuelt lønmodtagerne fik en repræsentation i sådanne selskaber og indsigt i selskabernes organisation og regnskabsforhold, fremfor at enkelte af folketingets partier og netop de partier, som i den sidste tid har været ivrigst til at råbe højt om indkomstpolitik og om, at der må lægges loft over indtægterne, her netop melder sig til tjeneste ved reorganiseringen af en bestyrelse, hvis mest ansvarlige medlemmer har foretrukket at forlade bådene. Jeg vil derfor spørge: vil det ikke være praktisk, vil tidspunktet ikke være det rette til at indlede en almindelig undersøgelse af, hvordan den mælkeordning fungerer, som i de senere år har virket i købstæderne, tillige med en undersøgelse af spørgsmålet om at trække de rette grænser mellem de forskellige arter af selskaber?

Handelsministeren (Tyge Dahlgaard): Hr. Kai Moltke henviser i sit spørgsmål til forholdene i den gennem koncession monopoliserede mælkeindustri og har således mælkehandelen i Storkøbenhavn og købstæderne for øje, idet, som vi ved, loven om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde, i henhold til hvilken koncessionsordninger kan gennemføres, ikke finder anvendelse i landkommuner. I Storkøbenhavn og i købstæderne tillægger den nævnte lov imidlertid kommunalbestyrelserne en vidtgående indsigt med mælkehandelen; dels kan oprettelse af og salg af mejerier, detailvognsruter og faste udsalgssteder for mælk og fløde kun ske efter godkendelse af kommunalbestyrelsen, og dels kan der efter indhentet bemyndigelse fra handelsministeriet gennemføres egentlige mælkeordninger, hvorved der tillægges ét eller flere mejerier eneret på handel med mælk og fløde i en sådan kommune.

Hvad enten der er gennemført en mælkeordning, eller det ikke er tilfældet, skal kommunalbestyrelsen fastsætte detailpriserne på mælk og fløde, ligesom detailavancerne skal godkendes af kommunalbestyrelsen, og det siges udtrykkeligt i mælkeloven, at det påhviler kommunalbestyrelsen at påse, at der sikres befolkningen mælk og fløde til de lavest mulige priser. Skulle der opstå uenighed mellem kommunalbestyrelsen og mejerierne om

mælkeprisen, kan sagen indankes for et ankenævn, og der er dermed mulighed for at have indflydelse på den lokalt ansatte mælkepris på et centralt plan.

Det er mit indtryk, at der i et flertal af de kommuner, der er omfattet af loven, er gjort et stort arbejde for at sikre bybefolkningen mælk og fløde til så lave priser som muligt, og de beføjelser, som mælkeloven tillægger kommunalbestyrelserne, må siges at være tilstrækkelige til at udøve den nødvendige kontrol.

Hr. Kai Moltke har også spurgt, om offentlig og lønmodtagerrepræsentation i mejeriernes ledelse vil være at foretrække fremfor den private. Jeg kan hertil bl. a. sige, at min forgænger, handelsminister Lars P. Jensen, i februar 1965 nedsatte et udvalg, mælkeudvalget, med den opgave at foretage en undersøgelse af, om der foreligger behov for ændringer i de gældende bestemmelser om forhandling af mælk. Dette udvalg, hvis første opgave var at undersøge detaildistributionen af mælk og fløde, blev i september 1966 anmodet om også at beskæftige sig med problemerne omkring engrosfordelingen af mælk og fløde og vil i den forbindelse overveje spørgsmålet om fortsættelse eller afvikling af koncessions-systemet. Det vil som følge heraf efter min opfattelse ikke være muligt at tage stilling til det af hr. Kai Moltke rejste spørgsmål, forinden mælkeudvalget har afsluttet sine overvejelser. Men jeg vil gerne påpege, at det jo står f. eks. forbrugerne åbent gennem deres repræsentanter i mælkeudvalget at rejse repræsentationsspørgsmålet, ligesom jeg kan tilsige hr. Kai Moltke, at problemstillingen vil blive holdt i erindring og indgå i handelsministeriets overvejelser om en eventuel ny mælkelov, når mælkeudvalgets betænkning til sin tid foreligger.

Min rent foreløbige reaktion over for den af det ærede medlem fremsatte tanke er imidlertid, at det må anses for tvivlsomt, om kommunal- og forbrugerrepræsentation i de koncessionerede virksomheders ledelse vil indebære nogen fordel, idet en sådan sammenblanding af kontrolfunktion og ansvar for ledelsen måske snarere kan få en tendens til at svække kontrollens effektivitet sammenlignet med det nuværende system. Jeg vil gerne afslutningsvis sige til hr. Kai Moltke, at jeg ikke er uden for-